

Hồi 59

Hô Diên Táng gặp nạn được cứu Dương Diên Chiêu đánh phá Phiên dinh

Bấy giờ Dương Diên Chiêu bảo Mạnh Lương trở về trại, góp nhóm quân sĩ để kéo đến giải vây.

Còn viên ngoại họ Trần ra nhà sau bảo con gái đến ra mắt Dương Diên Chiêu tạ ơn.

Tiêu Táng cởi áo trả lại cho nàng dâu, và thấy nàng ấy tướng mạo đoan trang, hình dung yếu điệu, sắc đẹp phi thường, liền cười nói:

- Thật rủi cho Mạnh huynh quá! Nếu thầy trò ta tới chậm một chút thì Mạnh huynh đã hưởng được phước rồi.

Mạnh Lương mắc cỡ nạt lớn:

- Thằng quý? Mà dám đùa cợt với ta như vậy sao?

Nàng Bá Hoa là con gái của viên ngoại, lạy tạ ơn xong, trở vào phòng, còn Trần viên ngoại làm tiệc đãi mọi người ăn uống rất vui vẻ.

Hôm sau, mọi người đều lên đường thẳng đến Thái Hành sơn. Nhạc Thắng hay tin liền dẫn binh kỵ ra nghênh tiếp.

Trà nước xong, Nhạc Thắng thưa:

- Bọn tôi nghe thượng quan mắc tội, nên phân nhau trở về nơi cũ làm ăn, nay đã được gặp nhau, thật là may lắm.

Dương Diên Chiêu nói:

- Nay chúa thượng bị vây ở Ngụy Châu, chúng ta phải kiếm điểm binh mã đi cứu giá.

Nhạc Thắng nói:

- Triều đình dùng lũ nịnh thần, mưu hãm hại chúng ta, nay may trời đất phò hộ, chúng ta còn sống và được gặp nhau vậy thì cứ ở lại đây, làm ăn theo nghề cũ chẳng vui hơn sao, lại xen vào việc triều đình chi cho mệt?

Dương Diên Chiêu nói:

- Biết vậy, nhưng nếu chúng ta ở đây chiếm cứ một phương, mang danh ăn cướp, để tiếng nhơ muôn đời, thì lại tốt gì?

Nhạc Thắng ngẫm nghĩ rồi không nói nữa.

Hôm sau, ai nấy đều thu xếp binh mã, cùng nhau ra đi.

Chẳng mấy bữa, Sài Cầm, Trần Lâm cũng dẫn binh đến. Những thủ hạ như: Nhạc Thắng, Mạnh Lương, Tiều Táng, Trần Lâm, Sài Cầm, Lưu Siêu, Trương Cái... đều là những viên dũng tướng, còn binh ròng cộng lại hơn tám muôn.

Dương Diên Chiêu nói:

- Như vậy là đủ phá giặc rồi.

Liền sai người về Biện Kinh báo cho Bát vương hay, hẹn ngày Tổng binh.

Khi kéo đến Đãng Châu, thì Bát vương cũng dẫn bốn muôn binh tới đó xem thấy Dương Diên Chiêu hùng mạnh thì rất vui mừng.

Dương Diên Chiêu nói với Bát vương:

- Chuyển này không những cứu giá mà còn bình định U Châu cho xong.

Bát vương khen phải, đồn binh nghỉ lại một đêm.

Hôm sau, Dương Diên Chiêu gọi Nhạc Thắng đến, nói:

- Chúa thượng bị vây đã lâu, người làm tiền phong, phải đánh một trận cho Phiên binh vỡ mật.

Nhạc Thắng lãnh mạng dẫn binh đi.

Dương Diên Chiêu lại kêu Mạnh Lương và Tiều Táng nói:

- Hai người phải dẫn các bộ tướng quân làm hai đạo đánh vào trung quân. Còn ta sẽ dẫn đạo binh tiếp cứu.

Dương Diên Chiêu phân binh xong cùng Bát vương kéo binh ra

Lúc này Nhạc Thắng dẫn binh đi trước, thấy xa xa cát bụi bay mù trời, Nhạc Thắng liền vung đao lướt tới thấy một tướng Phiên đang giải một tù xa đi rất nhanh.

Nhạc Thắng xem lại thì người trong tù xa là Hồ Diên Táng liền vội vã đánh đuổi quân Phiên, rồi mở tù xa thả Hồ Diên Táng ra.

Hồ Diên Táng mừng rỡ vội đến ra mắt Bát vương và Dương Diên Chiêu tạ ơn.

Dương Diên Chiêu mừng rỡ rồi cùng nhau lo việc tấn binh.

Bấy giờ tướng Phiền là Lưu Hà chạy về báo với Tiều Thiên Tả:

- Nay binh Tống đến cứu đã đoạt mất Hồ Diên Táng rồi.

Tiều Thiên Tả thất kinh, liền sai quân đi thám thính, người ấy trở về báo:

- Đây là binh của Dương Diên Chiêu, quân lương rất đông hùng mạnh vô cùng.

Tiều Thiên Tả truyền lệnh cho các dinh chuẩn bị nghênh địch. Vừa ra lệnh xong, thì đã thấy binh Nhạc Thắng rần rần kéo tới. Binh Phiền là Gia Luật Khánh kéo ra chống cự.

Hai bên đánh nhau vài chục hiệp thì có Mạnh Lương và Tiều Táng áp tới phá vòng vây.

Tướng Phiền là Ma Lý Lạc Hổ cũng dẫn binh ra trợ chiến, vừa gặp Mạnh Lương, Trần Lâm và Sài Cầm cũng dẫn binh hai phía đánh ép lại

Hai bên đấu chiến, chiêng trống vang trời.

Tiều Táng nổi giận xông vào chém tướng Phiền là Lưu Hà đầu rơi xuống ngựa.

Thế trận binh Phiền nao núng. Nhạc Thắng xua quân tới chém Ma Lý Lạc Hổ, còn Mạnh Lương thừa thế xô quân đánh riết vào Đông môn.

Trong thành trông thấy binh Phiền bên ngoài rối loạn liền sai Vương Toàn Tiết và Lý Minh dẫn quân ra tiếp ứng, giết binh Phiền thây nằm chật đất. Thổ Kim Tú và Tiều Thiên Tả thâm góp tàn quân chạy về U Châu.

Lúc này Bát vương vào thành, ra mắt vua Chơn Tông tâu:

- Nhờ phúc lớn của Bệ hạ, nên tôi mới tìm được Dương Diên Chiêu đem binh đến cứu giá, giải vây được thế trận.

Vua Chơn Tông nói:

- Trẫm thoát khỏi tai nạn này cũng nhờ công của khanh đó.

Bèn khiến triệu Dương Diên Chiêu đến.

Dương Diên Chiêu vào quỳ ra mắt. Vua Chơn Tông nói:

- Trước kia khanh có tội, nay có công cứu giá rất lớn, trẫm quyết chẳng phụ tình.

Dương Diên Chiêu tâu:

- Gặp cơ hội này, nay xa giá Bệ hạ còn đây, tôi xin dẫn hết bốn bộ, kéo qua U Châu đoạt hết đất đai của Tiều hậu, dâng cho Bệ hạ.

Vua Chon Tông nói:

- Lời khanh luận rất hay, ngặt vì xa giá đã lâu, phải về trào nghỉ ngơi.

Dương Diên Chiêu lui ra, khiến Đại Châu Tiết, Dương Quang Mỹ ở lại trấn thủ Ngụy Châu, còn bao nhiêu kéo về Biện Kinh.

Khi đến nơi, vua lâm trào, bá quan châu đủ mặt, riêng Bát vương và Dương Diên Chiêu được vua Chon Tông vỗ về rất hậu.

Vua Chon Tông nói với Dương Diên Chiêu:

- Tam Quan là đất rất quan trọng, cửa ngõ của nước Tống, vậy khanh hết lòng trấn giữ nơi đó, làm cho quân Bắc Phiên không dám dòm ngó nước Tống, ấy là hàng rào của xã tắc.

Dương Diên Chiêu tâu:

- Tôi cũng muốn hết lòng vì nước, chỉ sợ Bệ hạ nghe lời gièm pha của nịnh thần, làm cho các bậc trung nghĩa nản chí mà thôi.

Vua Chon Tông liền phong cho Dương Diên Chiêu làm quan Tiết Độ sứ trấn Tam Quan ải.

Tiếp đó, truyền dọn yến tiệc đãi đấng, ai nấy ăn uống vui chơi.

Hôm sau, Dương Diên Chiêu trở về Vô Ninh phủ, từ biệt Lệnh bà mà đi trấn nhậm.

Dương lệnh bà quyến luyến không nỡ rời con, nhưng lệnh vua không thể trái lời.

Chẳng mấy ngày, Dương Diên Chiêu đã ra đến Tam Quan ải, truyền các tướng xây dinh lập trại, rồi cùng bọn Nhạc Thắng, Tiều Táng, Mạnh Lương đồn ở đó trấn ải.

Từ ấy, đất Tam Quan hưng vượng, muôn dân lạc nghiệp, binh tướng Bắc Phiên không dám dòm ngó nữa.

- o **HẾT** o -